

"Minister Maudling optimistisch over vrijhandelszone" in Nieuwe Rotterdamse Courant (17 Mei 1958)

Source: Nieuwe Rotterdamse Courant. dir. de publ. Baas F.; Pluygers, W. ; RRéd. Chef Stempels, A. 17.05.1958.

Rotterdam: Nieuwe Rotterdamse Courant.

Copyright: (c) NRC Handelsblad

Nieuwe Rotterdamse Courant, 1958

URL:

[http://www.cvce.eu/obj/"minister_maudling_optimistisch_over_vrijhandelszone"_in_nieuwe_rotterdamse_courant_17_mei_1958-nl-0287c0d7-8b5d-47ec-9f68-796ca04784ca.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 17/09/2012

Minister Maudling optimistisch over vrijhandelszone

Splitsing van Europa moet vermeden worden

De plannen voor een Europese vrijhandelszone zijn in politiek opzicht even belangrijk als in economisch opzicht, zo verklaarde gistermiddag de Britse Paymaster General, Maudling, in een bijeenkomst die de raad van bestuur van de Nederlandse organisatie voor de Internationale Kamer van Koophandel in de Rotterdamse Schouwburg had belegd. Dit dubbele karakter van de vrijhandelszone is volgens Maudling haar belangrijkste aspect.

De Paymaster General, die door premier Macmillan speciaal is belast met de besprekingen over de vrijhandelszone en die tevens voorzitter is van de ministeriële commissie van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, (O.E.E.S.), waarbinnen thans de onderhandelingen over de vrijhandelszone worden gevoerd, volgde in grote trekken het betoog dat hij kort geleden in de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa heeft gehouden en waarover in deze kolommen destijds is bericht (zie N.R.C. van 1 mei).

Ook nu weer bleek hij de mogelijkheden om tot een akkoord te komen zeer optimistisch te beoordelen. Zijn indruk was, dat, hoe groot ook bepaalde moeilijkheden mogen zijn, de politieke wil om deze te overwinnen nog groter is.

Dit optimisme had ook betrekking op de mogelijkheid de vrijhandelszone aan het eind van dit jaar tegelijk met de eerste tariefverlaging van de Europese Economische Gemeenschap in werking te laten treden. Dit kan, zei hij, als ons streven er maar op gericht is om tot eind juli overeenstemming te bereiken over de voornaamste principes. De details kunnen dan nog altijd later worden geregeld.

De schepping van een grote Europese markt, zo begon Maudling zijn betoog, is de basis voor verdere politieke samenwerking. De mislukking van de besprekingen over de vrijhandelszone zal kunnen leiden tot een politieke verdeling van Europa.

Daar komt nog bij, dat in de grote strijd tussen de democratische landen en het communisme, de economische factoren van het grootste gewicht zijn. Zij moeten tonen, dat ons vrije systeem niet alleen in West-Europa, maar ook in de zogenaamde neutrale landen, een levensstandaard kan verzekeren die op zijn minst even groot is als die in de communistische landen. Dit betekent, dat wij alle middelen waarover wij beschikken, volledig moeten exploiteren. Daarvoor is arbeidsverdeling nodig, toepassing van de moderne technologie en het gebruik op grote schaal van kapitaalgoederen. Dat kan alleen maar in en marktgebied dat groter is dan de Europese nationale markten.

Vervolgens wees minister Maudling erop, dat sommige landen er politieke en economische bezwaren tegen hebben tot de Europese Economische Gemeenschap toe te treden en op die manier ervoor te zorgen, dat het grote marktgebied er komt. Zo heeft Engeland in politiek opzicht bezwaar tegen het streven naar een politieke federatie, dat in de drie gemeenschappen van de zes landen van klein Europa belichaamd is, terwijl zijn economisch bezwaar tegen toetreding tot de gemeenschappen voortkomt uit het feit, dat het slechts 25 procent van zijn totale handel met Europa drijft en daarvan weer slechts de helft met het kleine Europa.

Nieuw systeem

Nodig is daarom een nieuw Europees systeem, aldus minister Maudling, dat de economische en politieke verdeling van Europa voorkomt en dat tevens een grote markt van 250 miljoen mensen schept. Dit systeem is gevonden in de plannen voor de vrijhandelszone.

De fundamentele principes van zulk een vrijhandelszone zijn, dat alle tarieven en quota tussen haar leden worden afgeschaft in hetzelfde ritme als dit gebeurt in de Europese Economische Gemeenschap; dat er regels komen om ervoor te zorgen, dat de „free trade” ook een „fair trade” zal zijn; dat er speciale voorzieningen getroffen worden voor ijzer en staal, in verband met het bestaan van de Europese Gemeenschap voor kolen

en staal (E.G.K.S.) en dat de samenwerking, zoals die tot dusver tussen de betrokken landen in de O.E.E.S. heeft bestaan, verstevigd wordt. Het is er immers niet alleen om te doen de tarieven op te heffen, maar en hechte samenwerking tot stand te brengen.

Het moeilijkste probleem in verband met de vrijhandelszone is, volgens Maudling, dat men niet altijd beseft welk een grote mate van overeenstemming bij de onderhandelingen nu al is bereikt. Hetgeen niet wegneemt, dat er nog grote onopgeloste moeilijkheden zijn, bijv. het vraagstuk van de landbouw, dat van de harmonisering der buitentarieven en de positie van Frankrijk.

In de kwestie van de landbouw, de harmonisering van de buitentarieven, alsmede de institutionele kant van de vrijhandelszone, trad hij in tweede termijn nog wat dieper, omdat hem hierover vragen waren gesteld door prof. Verrijn Stuart, voorzitter van de commissie vrijhandelszone van de Sociaal-economische raad.

Over de landbouw zei hij, dat er gemeenschappelijke doelstellingen moeten komen, die men moet trachten te verwezenlijken door confrontatie, d.w.z. door voortdurend overleg.

De harmonisering van de tarieven mag geen doel op zichzelf zijn — omdat men dan de kant van een douane-unie zal opgaan — maar moet slechts van geval tot geval worden nagestreefd waar eer moeilijkheden dreigen.

Over de institutionele kant zei hij, dat er een gemengd systeem van meerderheidsbesluiten en eenstemmigheid moet komen, afhankelijk van de zaak waarover gestemd moet worden en van het stadium van ontwikkeling der vrijhandelszone. Het institutionele systeem van de E.E.G. achtte hij voor de zeventien landen die deel zonden uitmaken van de vrijhandelszone, niet bruikbaar.

De heer Giscard d'Estaing, president van de Internationale Kamer van koophandel, wees er in een korte toespraak op, dat de vrijhandelszone veel ingewikkelder is dan de E.E.G., omdat men er met dezelfde moeilijkheden te maken heeft, plus met nog een aantal specifieke vraagstukken. Sommige problemen, zoals dat van de harmonisering der buitentarieven, zijn volgens hem toch wel gecompliceerder dan minister Maudling had willen doen voorkomen, al verwachtte ook hij, dat men wel een oplossing zou vinden. Maar men moest realistisch blijven en vooral niet bang zijn voor woorden — bijvoorbeeld voor het woord douane-unie.

De bijeenkomst werd onder meer bijgewoond door de minister van buitenlandse zaken, mr. Luns, door een aantal leden van de Eerste en de Tweede Kamer, en door tal van vooraanstaande figuren uit handel en industrie.